

N:o 38.

Ank. till Riksd. kansli den 7 april 1903, kl. 2 e. m.

Memorial, angående ändringar i gällande tulltaxa.

(1:a A.)

Med begagnande af den enligt 40 § riksdagsordningen bevillningsutskottet tillkommande befogenhet har utskottet funnit sig för-
anlåtet att till Riksdagen inkomma med de framställningar, hvarom här
nedan vidare förmäles.

1:o.

Rubriken »*Säckar*» i gällande tulltaxa är af följande lydelse:

»*Säckar*:

nya, tomma; tullbehandlas lika med den väfnad, hvaraf de
bestå, med tillägg af 10 procent.

tydliga brukade och slitna *fria.*»

I 1889 års tulltaxa gällde om nya, tomma säckar samma bestäm-
melse som den nuvarande; och var i öfrigt föreskrifvet, att *synbart brukade*
säckar skulle åtnjuta tullfrihet. I anledning af väckt motion beslöt emel-
lertid 1890 års Riksdag, att tullfrihet icke finge åtnjutas för synbart
brukade säckar, med mindre de jämväl vore *slitna*; och erhöll tulltaxe-
rubriken därvid sin ännu gällande lydelse.

Bih. till Riksd. Prot. 1903. 5 Saml. 1 Afd. 32 Haft. N:o 38.

Denna rubrik är emellertid icke uttömmande. Till riket införs nämligen säckar, hvilka väl äro brukade, och således icke kunna hänföras till nya säckar, men icke heller så mycket brukade, att de kunna betraktas såsom slitna och således åtnjuta tullfrihet. Enligt hvad utskottet erfarit, hänföras sådana tydligen brukade, men ej slitna säckar — i likhet med andra artiklar, rörande hvilkas tullbehandling i begagnadt skick särskilda bestämmelser ej finnas i tulltaxan angifna — till »öfriga inkommande gamla och brukade husgeråds- eller andra lösörepersedlar, alla slag, ej specificerade», upptagna under rubriken »Flyttsaker», och beläggas således med en tull af 15 procent af värdet. Det synes emellertid vara lämpligt, att tulltaxerubriken »Säckar» så affattas, att därunder må kunna inbegripas äfven brukade, men ej slitna säckar. För sådant ändamål erbjuda sig två utvägar: antingen att i rubriken såsom en underafdelning upptaga tydligen brukade, men ej slitna säckar med viss bestämd tullsats, eller ock att däri mot hvarandra ställa tydligen brukade och slitna säckar samt andra säckar, hvartill då skulle hänföras såväl nya som brukade, men ej slitna säckar med en gemensam tullsats för båda dessa slag. Utskottet har funnit sig böra föreslå sistnämnda utväg. I sak innebär detta, att brukade, men ej slitna säckar komme att draga samma tull som väfnaden, hvaraf de bestå, med tillägg af 10 procent. Importen af begagnade säckar består så godt som uteslutande af juteväfssäckar. Oblekt och ofärgad juteväf drager en tull af 10 öre för kilogram, hvarför tullen för dylika begagnade, men ej slitna säckar skulle uppgå till 11 öre för kilogram. Någon afsevärd förhöjning af den värdetull af 15 procent, hvarmed dylika säckar för närvarande beläggas, torde förändringen icke innebära; och i allt fall torde största delen af de begagnade säckar, som införs, vara af den beskaffenhet, att säckarna kunna betraktas såsom slitna.

Utskottet hemställer alltså,

att Riksdagen måtte besluta, att tulltaxans bestämmelser angående *säckar* skola erhålla följande förändrade lydelse:

Säckar, tomma:

tydligen brukade och slitna *fria.*
 andra; tullbehandlas lika med den väfnad, hvar-
 af de bestå, med tillägg af 10 procent.

2:o

Rubriken n:o 123 i gällande tulltaxa är af följande lydelse:

Flyttsaker:

gamla och brukade husgeråds- eller andra lösörepersedlar, när de inkomma för sådana personers räkning, hvilka inflytta från utlandet, eller för sådana personers räkning, hvilka, ägande hemvist i Sverige, vistats utomlands en tid af minst ett år, och ägaren på tro och heder skriftligen intygar sådant äfvensom att han dem själf begagnat samt för eget bruk och icke i handelsafsikt infört, samt vederbörande tullkammare eller tullinspektion pröfvar dem icke öfverstiga ägarens behof *fria*.

Denna lydelse erhöll nämnda rubrik genom nästlidet års Riksdags på förslag af bevillningsutskottet fattade beslut. Tillföre hade tullfrihet för dylika flyttsaker, under i öfrigt samma villkor, gällt, när flyttsakerna inkommo för sådana personers räkning, hvilka inflyttade från utlandet eller vistats utomlands en tid af minst ett år.

Under rubrikerna n:is 239 och 240 i gällande tulltaxa: »*Instrumenter*: musikaliska: fortepianon, äfven begagnade: tafflar och pianinon samt flyglar» förekommer en anmärkning af följande lydelse:

Anm. Vid införsel af begagnade fortepianon för sådana personers räkning, hvilka inflytta från utlandet eller vistats utomlands en tid af minst ett år, äger tullfrihet rum under de villkor i öfrigt, som i fråga om »*flyttsaker*» finnas stadgade.

Då ordalydelsen af denna anmärkning torde böra bringas till öfverensstämmelse med den nu gällande ordalydelsen af ofvannämnda tulltaxerubrik n:o 123, hemställer utskottet,

att Riksdagen måtte besluta, att rubrikerna n:is 239 och 240 i gällande tulltaxa skola erhålla följande förändrade lydelse:

Instrumenter:

musikaliska:

fortepianon, äfven begagnade:

tafflar och pianinon 1 stycke 150: —

flyglar 1 stycke 200: —

Anm. Vid införsel af begagnade fortepianon för sådana personers räkning, hvilka inflytta från utlandet eller för sådana personers räkning, hvilka, ägande hemvist i Sverige, vistats utomlands en tid af minst ett år, äger tullfrihet rum under de villkor i öfrigt, som i fråga om »flyttsaker» finnas stadgade.

3:o.

I anledning af anförda underdåniga besvär öfver generaltullstyrelsens beslut den 19 sistlidne Januari i fråga om tullbehandlingen af ett parti s. k. *coprah* eller *coperah*, det vill säga kokosnötens i bitar sönderdelade och torkade kärna, har Kungl. Maj:t till bevillningsutskottet öfverlämnat handlingarna i målet för den åtgärd, hvartill utskottet kunde finna desamma föranleda.

Af dessa handlingar inhämtas, att, sedan generaltullstyrelsen genom beslut nyssnämnda dag förklarar ett af en firma i Göteborg infördt mindre parti *coprah* böra i tullbehandlingsafseende hänföras till rubriken n:o 727 i gällande tulltaxa: Varor, som icke kunna hänföras under någon af de i tulltaxan upptagna bestämmelser: mer eller mindre arbetade, och således draga en tull af 15 procent af värdet, Kungl. Maj:t, vid föredragning den 20 sistlidne februari af firmans häröfver anförda underdåniga besvär, icke funnit skäl göra ändring i generaltullstyrelsens beslut.

Generaltullstyrelsen anför i sitt i anledning af besvären infordrade underdåniga utlåtande, bland annat, följande:

»*Coprah* eller *coperah* utgöres af den köttiga delen af kokosnöten eller dess kärna, som torkats och sönderdelats i oregelbundna stycken och som i stora kvantiteter införes till Europa samt användes till pressning af olja. I friskt tillstånd nyttjas kokoskärnan, hufvudsakligast å produktionsorten, till människoföda och därjämte användes den friska kärnan i malet skick eller sönderskuren i mycket tunna skifvor vid tillverkningar i sockerbagerier, ehuru i högst obetydliga kvantiteter. Någon direkt införsel till Sverige af den i handeln under namnet *coprah* förekommande, till pressning af olja afsedda varan har, styrelsen veterligen, ej ägt rum, men frågan om tullbehandlingen af densamma har dock vid tidigare tillfälle varit föremål för styrelsens pröfning. När ett fartyg, som innehade dylik vara, år 1896 efter inträffadt haveri på resa mellan utrikes orter infördes till Malmö och tullkammaren därstädes ansåg varan hänförlig till tulltaxerubriken »Nötkärnor», anfördes nämligen häröfver

klagomål hos styrelsen. Det torde väl icke kunna förnekas, att nämnda rubrik, efter bokstafven tolkad, möjligen skulle kunna å varan tillämpas, men enär rubriken Nötkärnor uppenbarligen afser endast ätbara kärnor af hassel- och dylika nötter, hvilka kärnor äro föremål för införsel, torde häraf framgå, att det icke kan hafva varit lagstiftarens mening, att coprah skulle tullbehandlas såsom nötkärnor och draga en tull, ej understigande dess värde. Senaste tullkommitté, på hvars förslag rubriken Nötkärnor infördes i tulltaxan, yttrar äfven i sitt afgifna betänkande i fråga om nötkärnor: »Denna artikel, som för närvarande tullbehandlas såsom nötter, har ansetts böra i stället draga samma tull som mandel.» Till följd häraf ansåg sig styrelsen vid berörda tillfälle icke kunna hänföra varan till »Nötkärnor», och enär kokosnötter skola draga tull per stycke, kunde varan ej heller tullbehandlas såsom sådana, hvarföre och då varan obestridligen undergått viss, om ock ringa bearbetning, bestående i torkning och sönderstyckning, styrelsen genom beslut den 22 maj 1896 förklarade densamma hänförlig till varor, som ej äro i tulltaxan upptagna, mer eller mindre arbetade, med en tull af 15 procent å värdet; och då frågan om tullbehandlingen af coprah nu ånyo dragits under styrelsens pröfning, har styrelsen ansett sig icke böra göra någon ändring i den genom föregående beslutet fastställda förtullningsgrunden.

Det torde emellertid icke kunna förnekas, att fog för yrkandet om tullfrihet för coprah förefinnes, enär kokosolja, införd på fat, är tullfri och dylik olja tillverkas af coprah, som, enligt hvad de af klaganden bilagda intyg bestyrka, icke lärer hafva annan användning än till framställning af olja och i sammanhang därmed af äfvenledes tullfria oljekakor. Den bearbetning, som varan, i det skick den inkommer, undergått, är ytterst ringa och består, såsom förut nämnts, endast i torkning och sönderstyckning af den färska kärnan, och klaganden torde icke sakna skäl ifrågasätta, huruvida denna bearbetning kan anses vara af beskaffenhet, att varan till följd häraf skall åsättas tull. Kan, såsom styrelsen förmenar, varan ej hänföras till rubriken Nötkärnor, torde således fog finnas för klagandens yrkande om tullfrihet för coprah, såsom råämne för tillverkning af kokosolja, för så vidt hänsyn ej skall tagas därtill, att själfva kokosnöten är belagd med tull.

Det ringa parti, öfver hvars tullbehandling klagomål nu anförts, synes vara infördt allenast för att bereda visshet om, huruvida coprah må få införas tullfritt eller ej, enär häraf lärer bero, huruvida det är möjligt att i Sverige anlägga en fabrik för pressning af kokosolja. Naturligt

nog kan anläggning af en sådan fabrik ej ifrågasättas, med mindre råvaran för tillverkningen är tullfri, eftersom den färdiga varan eller kokosoljan, inkommen på fat, såsom förut nämnts, åtnjuter tullfrihet; och enär dylik olja är föremål för ganska stor införsel, skulle det blifva af ej ringa betydelse för den inhemska industrien, om kokosolja kunde inom landet framställas. En dylik tillverkning synes nu kunna blifva möjlig, därest tullfri införsel af coprah medgifves, hvilket ej torde kunna blifva till förfång för någon svensk industri. Styrelsen har emellertid af ofvan angifna grunder funnit sig ej kunna bifalla klagandens framställning, men styrelsen anser sig böra i underdånighet hemställa, huruvida icke skäl torde förefinnas, att, därest Eders Kungl. Maj:t icke finner varan i tullbehandlingsafseende hänförlig till »Varor, som icke kunna hänföras under någon af de i tulltaxan upptagna bestämmelser: råämnen», hvilka åtnjuta tullfrihet, åtgärder vidtagas för att coprah blifver särskildt upptagen i tulltaxan såsom tullfri.»

Då, enligt hvad inom utskottet blifvit upplyst och generaltullstyrelsen omförmält, coprah användes för framställning af kokosolja, har bevillningsutskottet vid behandlingen af detta ärende ansett lämpligt att sätta i riket befintliga oljeslagerier i tillfälle att yttra sig i denna fråga; och har från fem af dessa till utskottet svar inkommit, hvori anförts, af de fyra att då coprah vid införseln undergått en viss förädling från det naturliga tillstånd, hvori detta ämne i kokosnöten finnes, det torde vara tvifvelaktigt, om denna vara verkligen vore att hänföra till sådana råämnen, hvarför tullfrihet borde åtnjutas, samt af det femte, att intet behof af tull å coprah föreläge och att genom den nuvarande tullsatsen hvarje industri af coprah omöjliggjordes, i följd hvaraf tullfrihet för denna vara vore önskvärd.

Visserligen kan det icke bestridas, att kokosnötens kärna måste undergå en viss bearbetning för att bringas i den form, hvori densamma under namn af coprah förekommer i handeln. Denna omständighet utgör dock enligt utskottets uppfattning intet skäl, hvarför coprah skulle vara med tull belagd. Förutom det, att den erforderliga bearbetningen icke kan anses vara af mera genomgående beskaffenhet än den, många andra råämnen, som nu åtnjuta tullfrihet, måste underkastas, är att märka, att den vara, som af coprah framställes, nämligen kokosolja, är tullfri, då den inkommer på fat. Någon menlig inverkan af tullfrihet för coprah å den

inhemska oljeslagerihandteringen synes därför svårligen kunna inträda; och då genom beviljande af tullfrihet för coprah möjlighet kan beredas att tillgodose åtminstone en del af det icke obetydliga behofvet af kokosolja genom inhemsk produktion, måste utskottet uttala sig för lämpligheten af en sådan åtgärd. Då emellertid enligt generaltullstyrelsens af Kungl. Maj:t godkända tolkning af tulltaxan coprah för närvarande drager en tull af 15 procent af värdet, torde i tulltaxan böra införas en uttrycklig bestämmelse, att coprah skall åtnjuta tullfrihet; och har utskottet ansett sig böra härom väcka förslag.

Utskottet hemställer alltså,

att Riksdagen måtte besluta, att coprah skall vara tullfri och att i följd häraf i tulltaxan intages en så lydande rubrik:

Coprah eller *coperah* *fri*.

Stockholm den 4 april 1903.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.
